

[Jensen-Broy.]

at vi ikke har gjort Gæld, det er ogsaa rigtigt, at vor Statsgæld er gaaet lidt ned; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at foruden Statsgælden har vi i de senere Aar brugt den moderne Form for at skaffe Staten Penge: Udstedelse af Obligationer. Nu er selvfølgelig de Penge, man faar frem derved, ikke det samme som et Laan, fordi der staar en Kreditor i den anden Ende, men jeg gør opmærksom paa, at vi har udstedt mange Obligationer.

Her drejer det sig om Obligationer for 670,7 Mill. Kr., hvor Staten ikke alene garanterer for Forrentning, men ogsaa for Tilbagebetaling, og kommer vort Erhvervs- liv ud i en Krise, er der mange af disse Kreditorer, der kan komme i en saadan Krise, at Statens Forpligtelser bliver i høj Grad effektive. Herudover har vi udstedt Obligationer, hvor Staten kun garanterer for Forrentningen, til et Beløb af 650 Mill. Kr. Det vil sige, at vi har for 1 320 Mill. Kr. paataget os Forpligtelser ved at udstede Obligationer. Derfor kan der være god Grund til at raabe et Vagt i Gevær og bede om, at man vil være meget forsigtig med de Udgifter, man bevilger i den Fremtid, vi gaar ind i.

Rager: For et Par Dage siden henedte Elevraadet ved de danske Teknika Offentlighedens Opmærksomhed paa sin Tilstedeværelse ved at udsende en Resolution, hvori man paa een Gang udtalte Ønsket om Begrænsning af Tilgangen til de danske Teknika og samtidig erklærede, at Skolepengene skulde sættes ned. Det synes i og for sig, som om disse to Ting staar noget i Modsætning til hinanden. Naar Tilgangen er saa stærk, maatte man vel kunne ræsonnere, hvorfor skulde saa Skolepengene sættes ned? Jeg vil gerne sige over for disse to Problemer, der er rejst dær, at det har min fulde Tilslutning at faa Skolepengene sat ned, men i lige saa høj Grad vender jeg mig mod Kravet om en Begrænsning af Adgangen. En Begrænsning af Adgangen maa i alle Tilfælde kun finde Sted, for saa vidt Lokaleforhold o. lign. gør det absolut nødvendigt.

Det er ikke ukendt, at der af Erhvervsgrupper stilles Krav om Begrænsning af Tilgangen, og som det er gjort ved de danske Teknika, har ogsaa undertiden visse Kredse inden for Civilingeniørerne krævet Begrænsning af Tilgangen til Danmarks tekniske Højskole. Jeg er altid gaaet og vil til enhver Tid gaa imod Krav af denne Art.

Gennem mange Aar, tror jeg man kan

sige, fik Danmarks tekniske Højskole ikke de Lokaleudvidelser og de Udvidelser af Undervisningen i det hele taget, som der var Trang til. Men det er allerede Historie. I de sidste ca. 15 Aar har der fundet en Udvidelse Sted efter en fastlagt Plan, og den er ret langt fremme i Retning af Fuldførelse. Men naar Civilingeniørerne har staaet bag Ønsket om at faa Læreanstalten udvidet og Undervisningen bragt paa Højde med det ypperste, saa kan de ikke samtidig komme og sige: Lad os faa begrænset Tilgangen; der uddannes for mange Ingeniører. Dette maa man vende sig imod, og det vil selvfølgelig for en Stand, der gaar ind for en saadan Begrænsning, være en uhyre Svækkelse, næste Gang den kommer til Statsmagten og beder om Hjælp.

Derfor er efter min Mening Elevraadet fra de tekniske Skoler kommet med en umoden Henvendelse, naar de beder om Nedsættelse af Skolepengene og samtidig ønsker Begrænsning. Den bør tages op til Revision, og jeg haaber, de kommer til et bedre Resultat.

Der er i de sidste Dage kommet en Bekendtgørelse, som har vakt ikke ringe Opsigt. Det er Bekendtgørelsen om Forbudet mod at rejse med Flæsk. Jeg maa forstaa det saaledes, at dette Forbud er udstedt, fordi man har været klar over den meget store Flæskemangel, der har været i København. Aarsagerne til den har det ikke været mig muligt at faa opklaret. Kendsgerningen er, at der i høj Grad har været Mangel paa det nødvendige Flæsk i den Udstrækning, som Folk har ønsket det; og den Udstrækning, de har ønsket det i, ligger alene af Hensyn til Prisen betydeligt under, hvad de enkelte normalt tidligere har forbrugt af denne Vare.

Jeg maa gaa ud fra, at Hensigten med den udsendte Bekendtgørelse er at faa fordelt Varerne mere ligeligt og forhaabentlig mere rigeligt til de enkelte i Byen, for er det ikke dette, saa maa jeg sige forstaaer jeg det ikke. Jeg vil ikke haabe, at Resultatet af Bekendtgørelsen bliver, at de i København, der maatte have ordnet sig med Landboer om Tilsendelse af visse mindre Kvantiteter Flæsk til Husholdningen, nu kommer til at undvære dette, uden at der derved bliver givet Befolkningen i al Almindelighed Lejlighed til at købe mere. Jeg er ikke Tilhænger af, at den enkelte skal kunne tilrane sig en Fordel, og har han gjort det, har jeg ikke noget imod, at den tages fra ham; men jeg har noget imod, at den tages fra ham, hvis der i Virkeligheden ikke opnaas noget ved det.